

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Élőre	6	"
Negyedévre	3	"
Így óra	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Pléitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszó-
lamlások intézendők.

TORONTÁL

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodáknak.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Bauer Ferdinánd báró +

Nagybecskerek, július 24.

Szombaton este szomorú hirt vitt világgá a táviró: Bauer Ferdinánd báró, a legfőbb hadur kipróbált katonája, az osztrák-magyar monarchia közös hadügy-minisztere megszünt élni.

Huszonnégy óráig feküdt kórágyon, ebből tizenkettőt egészen agóniában szenvedett át, halála nem jött váratlanul és mindazok, a kik ismerték vagy őt vagy nemes alkotásait, megdöbbenve állnak meg sirja felett, s igaz részvétellel kísérik utolsó útjára.

Bauer báró igazi katona volt: igazi nyílt jellem, mely nem türi a foltnak még csak árnyát sem. Kevés beszéd, de annál több tett. Nem frázisokkal akart a közjón segíteni, hanem tetteivel. A legkisebb állásból vitte fel a legmagasabbra 1842. évben mint hadnagy lépett be a hadseregbe, és ötvenegy év alatt lett belőle tábornok, még pedig olyan, a ki disze volt a hadseregnek, úgy hogy őt szemelte ki a királyi kegy, hogy hadügyminiszter legyen.

Nehéz viszonyok között vette át a közös hadügy tárczát. Sokat kellett pótolni a hadseregnél.

A hadsereg felszerelése és a belső szervezet tökéletesebbé tétele, — hozzáadván ehhez a várépítkezésekre, az úgynevezett füstnélküli lőpor gyártására és beszerzésére tett kiadásokat, valamint a tiszti létszám emelésével járó állandó költségeket — Bauer báró hadügyminiszter arra kényszerítették, hogy évről-évre tetemesen emelkedő többszükséglettel járuljon a delegációk elé. A hat év alatt (1889—1894) a mely időre Bauer báró terjesztette a közös hadsereg szükségleteit a delegációk elé, a közös hadsereg évi rendes

szükséglete 97 millióról 112 millióra, az egész szükséglet — az ismétlődő fegyverekkel való felszerelés s a várépítkezések részbeni megszüntetése után is, — 125.6 millióról 139.5 millióra emelkedett.

Bauer báró, a ki élete legjava részét a csapatszolgálatban töltötte, a katonai nyíltságot, de a mellett a formákhoz való ragaszkodást vitte a miniszteri székhelyre. Nem birt és nem is akart érzékkel bírni a politikához. Azonban a közös hadsereg intézményének támadói is kénytelenek elismerni, hogy Bauer báró mint hadügyminiszter is egyenes lelkűséggel töltötte be magas hivatalát.

A delegációban sokszor bebizonyította, mily alaposan érti tárczájának minden részletét.

Az ő miniszterségéhez fűződik a katonaság javára szolgáló sok újítás, így az új védtörvény megalkotása a felemelt létszámmal, s a tiszti vizsgát le nem tevő önkénteseknek második szolgálati évvel való sújtása is.

Bauer báró sem katona, sem hadügyminiszter korában nem volt ellensége a magyarnak. Politikával nem foglalkozott. Nem volt diplomata, de jó hadügyminiszter. Áldás emlékére!

Bauer Ferdinánd báró 1825. március 7-én született Lembergben. 1836. október elsején a hadi mérnöki akadémiába lépett, melynek legkitünőbb növendékei közé tartozott és mint első emiense 1841. október 18-án a felsőbb tanfolyamra küldött, melyet szintén kitünő eredménnyel bevégezvén, 1842. augusztus 16-án kinevezetett hadnaggyá a műszaki csapatokhoz. A kitünő képzettségű tiszt gyorsan emelkedett a katonai pályán. Már 1845. január 16-án kinevezetett főhadnagynak, 1848. július 3-án pedig századosá és részt vett Lemberg ostrománál. 1849. apr. 1-én első osztályú százados lett és a ruthén vadász-zászlóaljhoz osztott be, a melylyel részt vett a magyarországi hadjáratban. Miután ez a rusznyák zászlóalj feloszlott, Bauer Ferdinándot beosztották a 31. számú gyalogezredhez. De itt nem

sokáig maradt, mert 1854. március 23-án a 48. számú magyar gyalogezredhez kinevezetett őrnaggyá. Ebben a gyalogezredben azután, mely Zalavármegyéből és Somogy megye egy részéből veszi ujonczait, 1858. november hóban átvette a hadkiegészítő kerületi parancsnokságot és az egész ezredet újlag szervezte és miután hadi lábra állította, a gránátos zászlóalj parancsnokságát vette át és ezzel vett részt az 1859-iki olasz hadjáratban. A solferinói csatában hősiessége által kitünvén, augusztus 15-én a katonai érdemkereszttel lón kitüntetve Midőn az ellenség újból megtámadta Solferinot, Bauer Ferdinánd gránátosaival szoronytámadást intézett a francia olasz csapatok ellen és heves tusa után visszaverte az ellenséget. Csak akkor tért vissza csapatával, midőn az már az utolsó töltenyt is kilötte.

Santa Lucia bevételénél különösen a Bauer dandárához tartozó 70. számú Nagy-gyalogezred tüntette ki magát. Ebben a csapatban tanusított vitézségeért és kitünő szolgálatai elismerésül Bauer ezredes dandárparancsnok 1866 július 19-én a Lipótrend lovagkeresztjét a hadi ékítménnyel nyerte jutalmul. 1868. október 28-án nevezetett ki vezérőrnaggyá, miután már 1868. március 20-án a XVII. hadosztályban dandárparancsnok lett. 1871. április 26-án szintén mint dandárparancsnok a VIII. hadosztályhoz osztott be. De már 1873-ban a brucki táborba helyeztetett át azoknak a gyakorlatoknak vezetésére, a melyeket a gyalogsági harcászataban beállott változások tettek szükségessé. Ugyanez évi július 14-én Bauer vezérőrnagy a XXII. és ez évi szeptember 16-án a II. hadosztály parancsnokává kinevezetett és 1874. május 1-én altábornaggyá léptették elő. 1874. szeptember 21-én a központi gyalogsági tanfolyam parancsnokságát, 1876-ban pedig a katonai lövészkola vezetését bízták rá. 1878. augusztus 19-én kinevezetett hadtestparancsnokká Nagy-Szebenbe és előbbi állásában szerzett bokros érdemei elismerésül a vas-koronarend másodosztályú jelvényeivel lón kitüntetve. Ugyancsak 1881. április 6-án a titkos tanácsú méltóságot nyerte és 1881. nov. 1-én kinevezetett tábornaggyá. Még ugyan az évi decz. 21-én pedig a polgári származású tábornaggy, kinek atyja mészáros mester volt, az osztrák bárói rangra emeltetett. 1882. december 28-án a 84. gyalogezred tulajdonosává lett és 1883. január 1-én a második hadtest parancsnokává és bécsi parancsnokló tábornokká nevezetett ki. 1884. augusztus 28-án rendkívüli szolgálatai, különösen

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Szegény özvegyasszony!

— A „Torontál” eredeti tárczája. —
Irtá: Maruska Mihály.

A férje gazdag földbirtokos egyik uradalmának igazgatójában vett részt valamikor. A jövedelem bár nem volt fényes, biztosítá a szegény család megélhetését. Kies vidéken épült falutól negyed órányira laktak s pár intelligensebb család képezte azon kis társaságot, mely falu helyen elég jól szokta eltölteni a szabad időt és hosszú téli estéket: mert nagy igényekkel nem léptek fel, megelégedettek s mert szerették egymást, boldogok valának; e boldogságukat csak növeli nagyobb fiuk, ki már iskolába járt s két kis aranyfürtű leánykájuk, kik a gyermekkor gondtalanságával játékaik között órákon át elmulatoztak.

Azonban a sors — mintha megirigyelte volna a család boldogságát — közbelépett, hogy megkezdje kárhozatos munkáját. A férj rövid betegeskedés után elhalt, mielőtt biztosíthatta volna családját megélhetését s így a nő oltalom és segély nélkül örökös küzdés elé nézett a megélhetésért s gyermekeinek felneveléséért. De ha gyöngye a női erő, pótolja azt az anyai szeretet, mely csodákra képes. Neki is, bár kezdetben kétségbe volt esve gyermekei sorsa felett, erőt kölcsönzött az anyai szeretet. Az egykori boldog családi fészket oda kelle t hagynia, mert új ember foglalta el, ki jövőre az uradalom vezetésével lett megbízva. Zokogva hagyta el a csinos mezei lakot, halvány arcán egyre pergett alá a könnyek, a boldog emlékek felújultán nem egyszer visszazérett, mintha kétkedett volna, hogy mindaz, mi oly rövid idő alatt történt, való lenne.

A közeli városba költözött, hol inkább nyílik alkalom a megélhetésre. Bánatából felocsudva belátta, hogy sokáig nem tervezgethet, mivel az a kis pénz, mit a fölösleges butorzat értékesítéséből nyert, fogyatékán van. Megkezdte tehát a küzdelmes életet, dolgozva egész napon át a késő éji órákig; kezdetben, midőn munkája alig került, nem egyszer csüggedt el, azonban gyermekeire gondolván, lelkébe akaratot, erőt öntött az anyai szeretet.

Év mult év után s az idő jó orvos, mely beheszeszi a sebeket, ha még oly gyógyíthatatlannak is véltük azokat, — az özvegy beletörődött a küzdelmekbe, örömmel látta gyermekei fejlődését; a remény, hogy még szebb napoknak is nézhet elébe, megkönnyíté munkáját s a gondolat, hogy gyermekeit tisztességesen felnevelheti, boldoggá tévé. A szerény vacsora után nem egyszer mondá gyermekeinek, hogy értük küzd. „Azt akarom, — folytatá megkezdett beszédét kevés szünet után — hogy ha földhöz ragadt szegények is vagytok, kitaníttassalak; azt akarom, hogy anyátokra mindig tisztelttel gondoljatok vissza, s ne vethessétek szememre, hogy értetek nem tettem semmit. Engem boldoggá fog tenni a tudat, hogy gyermekeim, a mostoha sors daczára, mely nekem osztályrészül jutott, el nem züllöttek.”

Az igazi érzéstől áthatott szavak iránt legfogékonyabb gyermek sziv, s így az özvegy örömmel tapasztalta, hogy az anyai szeretet által sugalt szavak nem estek terméketlen talajra s hogy nem hiába küzd.

Fia már azon a ponton állott, hogy pályát válasszon; ki nem emlékszik vissza közülünk örömmel e korra, mely ábrándképeivel most csak egy teljesülhetlen fé yes álomnak tetszik, — midőn elérni véltük mindazt, mit a tapasztalatlán lélek oly szépen kiszínezett.

Emlékeztek-e a kiábrándulásra, mely — miután kiléptettek az élet színterére — rövid

idő alatt bekövetkezett? s tapasztalnotok kellett, hogy az élet küzdelem nem eszmékért, nem ideális célokért, hanem az anyagi jólét megszerzéseért s mindaz, mit az élenk képzelet szőtt, a reális életben nem érvényesülhet. — Emlékeztek-e azon időre, midőn születek védőszárnyai alól távozva egy szebb jövő reményében életpályátok megfutasára indultatok? Eltűnk legszebb kora ez, mert a lélek ekkor még el van telve ábrándképeivel s ismeretlen előtte az élet, melyet mielőbb megismerni vágy.

Az özvegy könyezve eresztette utnak fiát, s bucsuszavait, melyet távozó fiához intézett, elnyomta a zokogás; kisirt szemével egyre kísérte a tova robogó vonatot, míg az teljesen el nem tűnt a látás köréből.

Az özvegy gyakran kapott levelet fiától, s azok mindegyike hiven visszatükrözé az ifju mély háláérzését s gyöngéd szeretetét, melylyel anyja iránt viseltetett.

Utóbbi levelénél azonban az özvegynek feltűnt, hogy fia valamit titkol előtte, amint ezt több alkalommal tapasztalta, azon sejtélem támadt lelkében, hogy fia rosszul van, talán betegesen fekszik. „Előérzetem nem csal, — irta fiához intézett egyik levelében — te betegesen fekszel, mit előttem titkolni akarsz. Egész ismeretlenek között, nem gondolva senkitől. — Irt meg mindent, mert kétségbe ejt a bizonytalanság.”

A fia nem késett soká a válasszal. Megírta, hogy beteg, hogy haza fog jönni. „Ne aggódjék kedves anyám — mondja levelében — a levegő-váltóság helyre fogja hozni megrongált egészségemet.”

Pár nap mulva hazajött beteg. Szomorú viziontlátás! Hasztalan igyekezett mosolyogni, biztosítani anyját, hogy betegsége nem komoly, az anya fürkésző szeme előtt mit sem titkolhatott el. Nagy beteg volt elannyira, hogy ágyba kel-

pedig a csapatok célirányos kiképzése körüli érdemei jutalmazásául az első osztályú vas-koronarenddel lón kitüntette. 1887. október 13-án pedig, midőn ötvenéves szolgálati jubileumát ülte meg, a hadiékítményes Lipót-rend nagykeresztjével díszített fel. Néhai Bylandt-Rheidt hadügyminiszter nyugalomba vonulása után 1888. márczius 16-án közös hadügyminiszterré kinevezett, mely hivatalát öt évnél tovább viselte.

A sziámi kérdés. A párisi sziámi nagykövet azon határidő meghosszabbítását kérte, melyet a francia kormány a sziámi kormány-nak tett a francia ultimátumra adott válasza nézve. A francia kormány azonban a meghosszabbítást visszautasította. A francia lapok szerint Villiers kapitány megkezdte a harcokat a sziámiak ellen.

Beszámoló beszéd. Luppa Péter, a szentendrei választókerület országgyűlési képviselője, e hó 25-én tartja beszámoló beszédét Szentendrén. A képviselő ezúttal először tart beszámoló beszédet, és választói nagy ünnepekkel készülnek őt fogadni.

HIREK.

Uj regényünk. A mai nappal befejezzük a „Raoula“ című regény közlését és Mathézer Márton tollából „Egy asszony“ cz. regényt fogunk közölni. Az „Egy asszony“ érdekfeszítő története az orosz társadalmi életből van véve, párbeszédei szellemesek, leírása könnyű, alakjai pompásan ki vannak domborítva s díszére válnak fiatal írójának és mulattatására az olvasóknak. Mathézer neve nem ismeretlen a napi és hetilapok tárcairovatainak olvasói előtt, és e regényére, melyet a „Torontál“ számára írt, különösen felhívjuk olvasóink szíves figyelmét.

Egészségügyi bizottság. Nagybecskerek városának egészségügyi bizottsága ma délután 4 órakor ülést tartott, melyben több elvi jelentőségű határozat hozott. A részletes tudósítást holnap közöljük.

A délvidéki színeszertért. Hieronymi belügyminiszter szép jelét adta annak, hogy mennyire érdeklődik a délvidéki színi szövetkezet sorsa iránt. A belügyminiszter ugyanis tudomására hozta Nikolics Sándor főispánnak, hogy a vidéki magyar színeszek államsegélyezésére a folyó 1893. évre törvényhozásilag megszavazott 10.000 forint összegből az említett délvidéki városokban működő magyar színtársulatot is bizonyos összegig segélyezni óhajtja azon indokból, mert a beérkezett felterjesztésekből tudomására jutott nevezett városok érdekelt-ségének azon mozgalma, hogy ugyan egy magyar társulat működjen a szövetkezett városokban és ez által a magyar színügy életképessége ezen vidéken is biztosítható. Mielőtt azonban ezen

lett fekdünie. Betegsége, mint később bevallá, hűdésből eredt, s ennek konstátálta az orvos is. Egészen megfogyott, hangja elgyengült, szintelen arcza csak olykor, midőn erős köhögés vette elő, lett halványpirossá. Az özvegy kétségbe volt esve fia betegsége miatt.

„Oh! mondja orvos ur, hogy remélhetem fiam gyógyulását; nyilatkozzék orvos ur, ne ejtsen kétségbe hallgatásával.“ „Nem orvos ur — folytatá erősebb hangon, megfélekedve, hogy fia a szomszéd kis szobában fekszik, — Isten sem akarja azt, hiszen kijutott már nekem a bánatból és küzdésből elég. Értük küzdöttem s most midőn boldognak éreztem magam ismét, hogy gyermekeim tisztességesen felnevelkedtek s fiam azon ponton van, hogy jövőben nekem büszkeségem és testvéreinek gyámolítója leend, nem vesztetem, el őt. Oh! én ezt, orvos ur, nem volnék képes elviselni.“

„De anyám — hallatszék ki a fia gyenge hangja, — mire vezeti a kétségbeesés? Vigasztalódjék, már is jobban érzem magam s hiszem...“

Tovább nem folytathatta, mert erős köhögés fogta el, mire az orvos a beteghez sietett.

A katasztrófa másnap bekövetkezett, s az özvegy, ki gyermekei körében boldognak érezte magát, ismét ki volt téve a további küzdelmeknek a nélkül, hogy talán már utolsó vágya teljesült volna.

Beesteledett már, midőn az özvegyasszony elhagyta a temetőt két kis lánykájával, kiket kezükkel fogva vezetett.

Az ömeresők, kik mellette elhaladtak, során szánakozva mordogatták:

„Szegény özvegyasszony!“

ügyben végleges határozatot hozna a miniszter, felhívja Nikolics S. főispánt, hogy a szövetkezett ügyének jelenlegi állása felől bő tájékoztató jelentést terjeszzen fel. A miniszter ezen leiratát nagy hálával és lelkesedéssel fogadták a szövetkezett tagjai, s ezen magas istápolás újabb impulzust fog adni arra nézve, hogy a szövetkezés ügye állandó gyökeret verjen és megszilárduljon.

A közigazgatási tisztviselők rendelkezési költségei. A vármegye ismételt felterjesztésére a belügyminiszterium 44566/1893. szám alatt kimondotta, hogy az 1885. XXIII. t. cz. rendelkezésénél fogva az árvédekezésnél való közreműködés a közigazgatási tisztviselők hivatalos kötelessége közé tartozván, főszolgabíró és szolgabíró ilyenmű költségén a főszolgabíró uti általánnyal, uti általánnyal el nem látott közigazgatási tisztviselők napi és fuvardíjait pedig a házi pénztárból fedezendők.

Kinevezés. A m. kir. kereskedelemügyi miniszter Horváth-Klari község képviselőjét, Várnay Imre zombolyai ügyvédet, a Temes-Bega szabályozó társulat véleményező bizottságába kinevezte.

Az osztr. magyar bank nagybecskereki fiók-intézetéhez d'Elvert Lajos lovag főnök-helyettesé nevezetett ki a szolgáltatásra Bécsbe berendelt Reich eddigi helyettes állomására.

Dr. Gavrilla Emil nagybecskereki ügyvéd, mint értesülünk, városunkból Ujvidékre költözik át, hol mint a „Zaszava“ főszerkesztője fog működni.

Nyugdíjazás. Leblanc Fülöp sz. huberti tanító a vallás- és közoktatásügyi miniszter által 36 évi buzgó munkálkodás után nyugdíjaztatott.

A hol mulatnak. Tóbaról írják a „T. K.“-nek, hogy mult vasárnap a legények a nagykorosmában összeverekedtek, miközben Szántó Imre Keresztesy József-re revolverrel háromszor rálőtt, úgy hogy eszméletlenül ragyott össze. A lövésekre a fiatalság kirohant a tánc-teremből, az áldozatot ott hagyták véreben fetrengegni. A zombolyai járásbíró vizsgálo bírójánál másnap kihallgatta Keresztesyt, kinek felgyógyulásához kevés a remény. Szántót bekísérték.

Gimnáziumi bizottság. A nikindai gimnáziumi bizottság folyó hó 27-én Nagybecskereken az alispáni kis teremben ülést tart, melyben az ezen intézetnél Erődi Dániel elhalálózása folytán megüresedett tanszék fog betöltetni.

Időjárás. Tűrhetetlen hőpárákkal teli a levegő, a meleget alig lehet immár elszenvetni. Eső napok óta nem esett, az emberek gyöngyöző homlokkal járnak az utcán s por-felhőkön keresztül törtetve panaszkodnak az eső hiánya és a nagy meleg miatt.

Jubiláló takarékpénztár. Az első n. kikindai takarékpénztár a jelen üztetév lezárásával megünnepeli fenállásának 25. évfordulóját.

Érdekes per. Torontál-Szigetről írják lapunknak: Községünk békebírójánál egy oly furcsa eset fordult elő, melyben ítéletet hozni nem lehetett, azt egy bizonytalan időre elhalasztani voltunk kénytelenek s kérjük a tek. szerkesztőjét, szíveskedjék ezen furcsa esetet becses lapjába felvenni s a választ mielőbb megadni, u. m.: Két asszony almát árult, az egyiknek volt 30 drb s adott 3 drbot 1 krért, tehát kapott 10 krt, a másiknak volt 30 drb s adott 2 drbot 1 krért, tehát kapott 15 krt. Hogy azonban mindketten ne veszítsék az időt, megkérte egyik a másikat, hogy az övét is adja el. Ez a megbízást elfogadta s a 30—30 almát összekeverte s kettőt és hármat egy krajczár helyett adott ötöt 2 krért. Az alma eladásából a 60 drb. almáért 5 drb 2 krért, bevett összesen 24 krt, tehát nem 15 és 10 krt, mint azt, ha külön-külön adta volna el, vett volna be és mivel egyik sem akart 1 krral károsodni, a békebíró elé került a dolog, miben azonban ítéletet hozni nem tudunk. Vajjon akad-e bölcs Salamon, a ki itt igazságos ítéletet tud hozni?

Sohase halunk meg. A „Magyar király“ nagy asztalánál vig társaság mulat. Nyüzsgő pinczérhad alig képes a butéllákat nyitogatni. A cigány ráhuzza a nótát. Dalolni kezdenek.

— Ejh, hajh, sohse halunk meg!
Amire a másik asztaltól felkerekedik egy társaság és elhagyja a helyiséget.

— Ugyan kik lehettek a távozók, kérdezték egymástól az ottmaradók. A mindent tudó főpinczér megadja a választ:

— A temetkezési vállalat emberei voltak.

Kérelem. Az aradi m. kir. állami tanítóképző intézet alapításának huszadik évét az elmúlt 1892—93. tanévvel betöltvén, az igazgatóság e 20 éves mult történetét egybeállítani és közzétenni óhajtja. Főlkéri ez okból mindazon urakat, a kik tanulmányaikat az aradi áll. tanítóképzőben végezték és oklevelüket itt nyerték, hogy jelenlegi állásuk, foglalkozásuk felől alulírt igazgatóságot egy levelező-lapon mielőbb tudósítani szíveskedjék. Aradon, 1893. évi július 20-án. Az aradi áll. tanítóképző intézet igazgatósága.

A bujdosó. Elelőtt mintegy tíz esztendővel nagy port vert fel az egri sikkasztások ügye. Mintegy 40 ezer forint — nagyobbára árpapénz — ment veszendőbe a városi pénztárnál. A sikkasztást éveken keresztül Lőrinczy (Laurencsik) János városi árpapénztáros követte el, a ki a legravasabb módon kezelte el a pénzeket s mikor a kapeza szorult, otthagya családját, megszökött, magával vivén a még elvihető készpénzt is a kasszából. A szökés után kitünvén a hanyag ellenőrzés folytán szabadon üzött sikkasztás, évekig tartó vizsgálat következett, aminek eredménye az lett, hogy Tavaszy polgármester, Babocsay ügyész, Szurmák árvaszéki ülnök és Csiky számvéví hivatalukat vesztették, s a város az elsikkasztott összeget vagyonukra bekebelezette. Eger városra nézve ily kedvező megoldást a dolog gróf Keglevich Béla akkori hevesmegyei főispánnak köszönhetette, a ki kéréssel nyult bele a városi gazdálkodás darázsészébe és azt alaposan megtisztította. A sikkasztó Lőrinczynek ezalatt nyoma veszett. Azt híresztelték róla, hogy Amerikába hajózott, de ez nem volt igaz, mert időről-időre érkeztek Egerbe levelek Cincsimatából meg Pensylvániából keltezte, a mikről azonban a postabélyeg elárulta, hogy voltaképen Sorok-sáron, vagy valami erdélyi kis zugban lettek feladva. Nosza megindult hát a kutatás. Azonban eredménytelenül. A sikkasztó nagyon ügyesen tudott elmenekülni, s habár néha Egerben is járt, nem bírták elcsipni, míg végre tegnap a szabadkai rendőrség letartóztatta, meglegráfálván a szenzációs hírt Egerbe. Most tehát ki fog derülni, hogy hol bujdokolt tíz esztendőn keresztül és hogy hová lett az árvák pénze?

The Gresham életbiztosító társaság Londonban. A társulat évi jelentése, mely az 1892. évi december 31-én befejezett 44-ik üzleti évről szól, és a részvényesek 1893. évi május 30-án tartott rendes közgyűlése elé terjesztett, rendelkezésünkre állván, következő főpontjait közöljük. Az elmúlt időszak eredménye rendkívül kedvezőnek mondható. A lefolyt 18 havi üzleti időszakban a társasághoz 15.206 biztosítási ajánlat érkezett 125.732,050 frankra, melyek közül elfogadtatott 13,091 db 102.636,475 biztosítási összeggel, és erről a megfelelő számú kötvény ki is állított. A díjbevételek, levonva a visszbiztosításért fizetett összegeket, 25.753,415 frank 42 cts-ra rugtak, a miben a 3.744,277 frank 19 cts-ot tevő első évi díjak bennfoglaltak. A kamatszámra mérlege 7.690,898 frank 01 cts-ot tett ki, és a társaság jövedelmét a díjbevételekkel együtt 33.444,343 frank 43 cts-ra emelte. A társaság az elmúlt évben 12.908 048 frank 96 cts-ot utalványozott oly követelések alapján, melyek életbiztosítási kötvényekből eredtek; lejárt kiházasítási- és vegyes biztosításokra 2.801,455 frank 42 cts-ot, kötvények visszavásárlására pedig a tizennyolcz havi időszak alatt 1.909,171 frank 57 cts-ot fizetett ki a társaság. A biztosítási- és járadék alapok 7.922,421 frank 77 cts-al gyarapodtak. Az aktívák főösszege a lefolyt tizennyolcz havi időszak végével 1892. évi december 31-én 125.305,150 frank 62 cts-ra emelkedett. Tőkebefektetések: 49,425 frank 52 cts angol állami papirokban, 401.616 frank 77 cts indiai és gyarmati kormányok értékeiben 19.584,857 frank 40 cts idegen államok értékpapírjaiban, 253.396 frank 14 cts vasúti részvények, elsőbbségek és garantáltak, 61.191,868 frank 02 cts vasúti és egyéb kölcsönkötvényekben, 17.536,889 frank 18 cts a társaság ingatlanaiiban (ezek közt vannak a társaság budapesti és bécsi házai), 5.328,350 frank 43 cts jelzálogokban, és 20.953,747 frank 16 cts különböző értékekben. A lefolyt év üzleti eredményéről szóló kimutatás fényes tanúságot tesz az intézet folyton emelkedő virágzásáról, szigorú szoliditás, a legnagyobb szabálvűséggel párosulva vezérlik az intézetet üzleti működésében. E tényezők szerezték meg a „Gresham“-nak azt a rendkívüli bizalmat, melyben őt a biztosító közönség részesíti, az a szabadelvű és szolid üzleti eljárás hódított a meg részére a nagy közönséget és szerzte meg számára évek hosszu során azt a közkedveltséget és népszerűséget, melynek ma örvend s amely az intézetek sorában a legmagasabb polczra emeli. Egytől-egyk szabadelvű feltételei közül ezúttal azon jelentékeny új határozományát emeljük ki, mely szerint a biztosított összeg haláleseténél még az esetben is minden levonás nélkül fizetetik ki az illetékes félnek, ha az elhalálozott öngyilkosság, párbaj vagy bírói ítélet folytán mult volna ki, egyetlen feltételül kötvén ki, hogy ily esetekben a biztosítás 13 hónapig érvényben volt legyen. Hasonló fontosságú továbbá a „Gresham“ legujabb határozománya, mely szerint valamennyi nála kötött biztosítás, ha a korbizonyítás megállapított és a díjak rendesen befizettetnek, tényleg a biztosítás napjától kezdve megtámadhatlan. Figyelemreméltó végre az előny is, melyet a „Gresham“ az összes konkurrens intézetekkel szemben nyújt a biztosítottjainak az által, hogy mátol fogva oly kötvényekre, melyeknél a biztosítás 15 éven alóli tartamra kötött, már két évi fennállás után kölcsönt ad, vagy az ily kötvényeket hasonlókban visszavásárolja. Azon állandó progressió, mely a „Gresham“ óriási fejlődésében évről-évre észlelhető, biztos alapot nyújt arra nézve, hogy ez intézet a jövőben is folytonos haladásra számíthat.

SPORT.

A Hadik-huszárok lóversenye. A csász. kir. 3. sz. Hadik gr. huszárezred f. hó 27. é. n. d. u. fél 3 órakor tartandó lóversenyének sorrendje.

Minden félórán egy futam. Birák: Thurn és Taxis Imre herceg lovassági tábornok, br. Waldstätten tábornok, br. Gagern altábornok, Rónay Jenő főispán, Weisz Nándor tábornok és Gaudernak József ezredparancsnok.

Bizottság: Thien H. őrnagy, Fleischmann M. kapitány, Demár főhadnagy és Csávossy hadnagy.

Starter: lovas Henriquez Károly kapitány és Riezenfelder főhadnagy.

Pályafelügyelők: Körner kapitány, Radulovics, Schmidt és Herczig főhadnagyok.

A mérlegnél: Swathy kapitány és Enzenberg gr. hadnagy.

1. Akadályverseny.

Táv. 2000 m. tisztek, hadapródok és egy éves önkéntesek lovai számára. Telivér, vagy valamely nyilvános verseny nyertje ki van zárva. Hat akadály, sulykiegynélkül. Tét: 5 frt. Tiszteletdíj az elsőnek. Weisz Nándor dandárparancsnoktól másodiknak és harmadiknak a tisztikartól. Tizenkét nevezés.

2. Vadászverseny.

Közhuszárok számára. Minden századtól 2 legény, az utász szakasztól egy. Távolság: 2500 m. 6-8 akadály. Master Demár Lipót főhadnagy; a versenyzők 20 lépéssel mögötte. Tiszteletdíj az elsőnek Tellecsky R. polgármestertől, pénzdíj másodiknak, harmadiknak és negyediknek.

3. Tiszti szolgálati lovak gátversenye.

Tisztek és hadapródok szolgálati lovai számára, a melyek még nem vettek részt versenyben, lovagolva a tulajdonos által. Távolság mintegy 3000 m., 8 gát, legfeljebb 1 m. magas, sulykiegynélkül. Tét: 3 frt. Tiszteletdíj az elsőnek, adja Csávossy hadnagy, a másodiknak és harmadiknak a tisztikartól. 15 nevezés.

4. Altisztek gátversenye.

Századonként 2 lovas, a törzstől és az utászszakasztól 1-1. Távolság: 2500 m.; 6-8 gát. Pénzdíj az elsőnek, másodiknak, harmadiknak, negyediknek.

5. Gátverseny.

Tisztek, hadapródok és egy éves önkéntesek saját lovai számára. Suly 73 kgr. Nyilvános verseny nyertje és telivér ki vannak zárva. Távolság: 3000 méter. 8 gát. Tét 5 frt. Tiszteletdíj az elsőnek, adják az ezred hölgyei, a másodiknak és harmadiknak az ezred tisztikara. 17 nevezés.

6. Tiszti szolgálati lovak gátversenye.

Tiszti szolgálati lovak számára, a melyek már valamely versenyben első vagy második díjat nyertek. Lovagolják a tulajdonosok. Táv.: 3500 m.; 8 gát, sulykiegynélkül. Tét: 3 frt. Három lónál kevesebb nem indulhat. Tiszteletdíj az elsőnek és másodiknak az ezred tisztikartól. 6 nevezés.

7. Nagy gátverseny.

Tisztek, hadapródok és önkéntesek saját lovai számára. Suly 73 kgr. Távolság 4000 m.; 10 gát. 1 1/2 m. magas és 4 m. széles. Tét 10 frt. Három lónál kevesebb nem indulhat. Tiszteletdíj az elsőnek, másodiknak és esetleg harmadik is. Adja Thurn és Taxis herceg ezredtulajdonos. 8 nevezés.

Táviratok.

Magyar udvartartás.

Budapest, július 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) A most ülésező minisztertanács memorandumot dolgozott ki, a melyben kifejti azon jogos óhajt, hogy Ő Felsője Budapesten tartózkodása alkalmával magyar méltóságok fungáljanak. A memorandum azon udvari méltóságok állásának betöltését is javaslatba hozza, a melyek már oly régóta üresedésben állanak s így kétségtelen, hogy az új királyi palota meg hozza a magyar udvartartást is.

Bauer utóda.

Budapest, július 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Bauer közös hadügyminiszter utódjával úgy a fővárosban, valamint Bécsben erősen emlegetik Fejérváry Géza honvédelmi minisztert.

A román gyűlés.

Budapest, július 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Nagyszébenben a románok megtartották értekezletüket, mely a Gesellschaftshaus nagy termében folyt le. Az emelvény délszaki növényekkel volt

diszítve, a növények között volt elhelyezve a király és királyné mellszobra. A terem telve volt románokkal, a karzatokat az intelligens román nők foglalták el.

Délelőtt tíz órakor Ratiu a gyűlés egybehívója és elnöke zajos setre-aska kiáltások közt lépett a terembe, és nagy taps és kalaplengetések közt foglalta el az elnöki széket. Jobbján Brote Jenő, balján Popu de Busesti foglalt helyet.

Ratiu beszédében azt fejtegette, hogy a magyarok megakadályozták, hogy a románok memorandum a trón számolyához jusson. (Felkiáltások: Gyalázat) A szovinista lapok azóta dühösen támadják a románokat és azok vezéreit. (Felkiáltások a karzaton: Vesszenek a magyarok.) Nincs olyan hatalom, mely elfojtsa azon törekvést, hogy mint románok akarnak élni. (Taps, éljenzés.)

Ezután a huszonötös bizottság tette meg jelentését, melyben úgy vannak az izgatók feltüntetve, mintha martirok lennének. Különösen Lukaciu „érdemei” vannak benne kiemelve. Ez alkalommal a teremben levő közönség oly szenvedélyes módon tüntetett, hogy Simonsics város kapitány két izben is felszólította Ratiut, hogy fekézze meg a hallgatóságot.

Ezután egy negyven tagu bizottságot választottak meg, mely alkalommal hosszabb vita fejlődött ki.

Gyűlés alkalmával a román parasztok a helyiség kertjében tanyáztak, de a rendet nem zavarták meg. A rend általában nagy volt, és sehol sem lett az megbontva.

Délután a Hermann-féle kertben bankett volt, melyen persze nem hiányoztak a román izü felköszöntők.

Carnot egészséges.

Budapest, július 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Párisból jött táviratok szerint Carnot köztársasági elnök egészsége teljesen visszatér. Kissé gyenge ugyan, de azért legközelebb Párisba s onnan Fontainebleuba megy.

Munkásmozgalmak.

Budapest, jul. 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) A nordhumberlandi munkások tegnap ismét gyűlést tartottak, melyben elhatározták, hogy ragaszkodnak kivánságukhoz, a 16 1/4 százalék béremeléshez.

A vízhiány.

Budapest, július 24. (A „Torontál” eredeti távirata.) Koblenzban akkora a vízhiány, hogy a nyolczadik hadtestnek gyakorlatait, melyet tudvalevőleg Hundsrückben kellett volna megtartani, el kellett halasztani.

REGÉNY-CSARNOK.

RAOULA.

Irta: Horváth Vilma.

XXVI.

(44-ik folytatás.)

A szoba közepén egy fehér gyászpad emelkedik, míg egy virággyhoz hasonlóan ibolyák — Raoula kedvencz virágai között, szunyad rajta a kis Oszkár — kinek viruló gyermekkorában a halál angyala irgalom nélkül bélyegző fagyos lehelletét.

Halál! Ez iszonyu szó alatt mindent veszve hiszünk, az enyészetet, a semmiségnek kárhozva. — Pedig a halál oly jótékony barátunk; — ő egyedüli vezetőnk azon félelmes ismeretlen ösvényen, mi az örökkévalósághoz vezet.

Miért örülünk az életnek? — Miért rettegjük a halált? — Midőn az élet csak szenvedés-özönt nyújt, — míg a halál nyugalmat ad.

Mily gyászba burkolva, — fájdalomba süllyedve, térdel Raoula utolsó vonzalma koporsójánál.

A természet-elleni halaványság, a feltűnő árnyéklat, mely gyönyörű semeit környezi, — bizonyosság, hogy sok fájdalom- és bánattal telt éjeket virrasztott kis védenze szenvedő ágya mellett.

Isten veled, szerelmes angyalom — te kis jöltevőm, — kinek sikerült, ha rövid időre is, szenvedő szívem jégborítékát olvasztani és életem nyomasztó jelenét édesíteni.

Most hazádba jössz, hol angyalok honolnak, — hol bánatot nem ismerve, — csalódat nem érezve boldog leszel, — hiszen szegény anyád tárt karjaiba sietsz.

Most Raoula hosszú csókot nyomott a már-

ványhomlokra; — egy ibolyaszálát szőke fürtével megcsavarva, azt medaillonjába illesztte.

Midőn felegyenesedett, buskomolyan tekintett szobájában lévő minden legkisebb darabra. Nehéz sóhaj bontakozék ki kebléből. — Ah! attól megválni, hol minden legkisebb butordarab a mult édes emlékéhez köt — — mi visszatérni többé soha sem fog, — nagy önmagtagadás szükségeltetik.

„Vannak emberek, — szolt most halkán, keserű mosoly kíséretében Raoula, — vannak emberek, kiknek rendeltetésök: mindent, mit e földön szerettek, elveszteni; és midőn már semmi sem köti a nyomorult élethez, — midőn semmi sem láncozolja hazájához — — ah! mint engem most, — ekkor kétségbeeső fájdalmas ábrándinkból a végzet kárörvendő kacaja ébreszt fel, mely iszonyuan viszhangozza — —”

„Veszeve minden, — minden, mit szeretél!”
Másnap Raoula hosszú utazásra távozott.

Három hó múlva a fennemlített események után, minden hírlap „Ausztria” fregatte szerencsétlen vesztét közlé; mely egyszerre két elemmel küzdve, tűz- és vízzel egyaránt temetkezett a tenger hatalmas hullámai alá.

Midőn Robertó Brixton lord által e következő sorokat vevé:

„A tenger hajbain utazva, iszonyu jelenet tárult fel szemünk előtt. Egy más hajót a távolban tüzlángokba burkolva, ez iszonyu elemmel harcolni látánk.”

„Minden igyekezettel sietünk az emberek élete megmentésére, de eredmény nélkül. A tenger hullámai egyszerre két alakot hoztak felénk; — egymást karoló helyzetökből látható volt, hogy a férfi a nőt megmenteni igyekezett.”

„Soká küzdöttek a habokkal, de mindketten már kifáradva, czélt nem érthettek; egy laddal megmentésökre siettem, de már késő, — a férfi eltűnt a habok alatt, míg a nő minden küzdelme daczára gyönyörű sápadt arcán utolsó mosoly vonult át, mintegy köszönettel pillantva felém, és a segítséget magától elutasítva elhelyezett mentőjével később volt halni. — Ily kétes pillanatban találkozáink utoljára; ön megérti fájdalmamat midőn e női alakban Raoulát — és a férfiban Arzént ismerem föl.”

A halál egyesíté őket.

Robertó e sorok olvasása után közönyösen vállatvonva szolt:

„Létele előttem — — már csak egy álom,“ s e szavak után, telve szerelem- és reménnyel sietteté lépteit jelenleg imádott menyasszonya elé.

(vége.)

VASUT-ÜGYEK.

Magy. kir. államvasutak.

(Uj-Dombóvár állomáson az összes gyors- és teheráru forgalom beszüntetése). A budapest-pécsi vonalon fekvő Uj-Dombóvár állomáson folyó évi július hó 31-én az összes gyors- és teheráru forgalom beszüntetettik s f. év augusztus 1-től kezdve a Dombóvárra rendelt vagy onnan elszállítandó áruk kiadása, illetve felvétele kizárólag a bátaszék-zákányi vonalon levő Dombóvár állomáson fog eszközöltetni. Ennek következtében a m. kir. államvasutak helyi áruudjiszabása X. fejezetében foglalt állomási díjtáblázatokban Uj-Dombóvárra nézve kitüntetett összes díjtétele, valamint a helyi áruudjiszabáshoz tartozó kilométer mutatóban ezen állomásra nézve megszabott kilométer távolságok a gyors- és teheráru forgalmat, illetőleg hatályukat veszítik s a Dombóvárra rendelt vagy onnan elszállítandó gyors- és teherárukra a f. évi augusztus hó 1-jétől kezdve az állomási díjtáblázatokban Dombóvárra nézve foglalt, illetve a kilométer mutatóban ezen állomásra megállapított távolságokra eső díjtételek fognak alkalmaztatni. A személy- és podgyászforgalom azonban Uj-Dombóvár állomáson eszentul is változatlanul fentartatik. Budapest, 1893. július hóban. Az igazgatóság. (Utánnymat nem díjaztatik.)

Szerkesztői üzenetek.

B. kisasszonynak. Nagyon sötét színben látja a világot. Fialat korukban a lányok inkább szőnek ábrándokat, alkotnak ideálokat, semmint hogy a világot akarnak megjavítani. Tárcaja minden sorából kisir egy csalódott szív minden szenvedése. Nem olyan léha a férfimem, nem olyan hiu csapodárok a gyengédebb nemhez tartozók, mint a minőknek festi. Ha körültekint, sok boldog párt lát maga körül. A férfi nem mindég keres hozományt, hiszen belátja, hogy a boldogság nem kíván kincseket. Az „Életképe” nem életkép, hanem egy szenvedett szív vergődése. Nem adjuk ki, rendelkezék vele.

H. asszonynak. Szép költeményét lapunk legközelebbi számában közöljük.

A. P. urnak Mődos. Személyes ügy, melyet csak a nyiltérben közölhetünk s csak az esetben, ha a kiadóhivatalnak czimezve beküld 3 frtot.

M. M. urnak. Regénye legközelebb kerül közlésre. Azért késétt oly soká, mert most folyó regényünket tárgyhalmaz miatt — legnagyobb sajnálatunkra — sokszor voltunk kénytelenek kihagyni az egyes számokból.

Vállalkozó. Sorját ejtjük.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Hoitsy Jenő.

VASUTI MENETREN D.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Bécs—Budapest (nyug. p. u.)—Temesvár—Orsova—Verciorova				Verciorova—Orsova—Temesvár—Budapest (nyug. p. u.)—Bécs				
K. expr. minden szomb. I.	Sz. v. II. III.	Sz. v. I. III.	Gy. v. I. II.	Sz. v. I. II.	Gy. v. I. II.	Sz. v. I. III.	Gy. v. I. II.	
Bécs ind.	906	—	1100	—	900	—	915	400
Budapest	155	700	830	250	220	425	700	1000
Czegléd érk.	—	930	1030	450	336	623	921	1115
Félegyháza	—	—	1211	—	443	757	1113	1221
Szeged	509	530	147	712	513	935	1258	120
Valkány	—	627	303	—	626	—	224	—
Nagykikinda	—	706	340	—	648	—	300	—
Zsombolya	—	744	423	—	710	—	350	—
Gyertyámos	—	817	443	—	—	—	413	—
Temesvár-Józsefváros	709	854	520	—	750	—	454	—
V. v.								
Temesvár-Józsefváros ind.	717	930	545	—	800	—	545	—
Rékás érk.	—	1041	633	—	—	—	630	—
Lugos	—	1234	732	—	923	—	738	—
Karánsebes	—	220	840	—	1010	—	841	—
Herkulesfürdő	1129	736	—	—	1228	—	1150	—
Orsova	115	824	—	—	1255	—	1231	—
Verciorova	1209	—	—	—	115	—	210	—
Verciorova ind.	226	—	—	—	—	—	—	1210
Orsova érk.	235	410	—	—	—	—	—	1218
Herkulesfürdő	340	512	—	—	—	—	—	1254
Karánsebes	632	1105	—	—	—	—	—	539
Lugos	741	1255	—	—	—	—	—	628
Rékás	833	219	—	—	—	—	—	629
Temesvár-Józsefváros	920	328	—	—	—	—	—	507
Sz. v.								
Temesvár-Józsefváros ind.	950	400	455	—	—	—	—	513
Gyertyámos érk.	1027	444	556	—	—	—	—	—
Zsombolya	1051	515	630	—	—	—	—	832
Nagykikinda	1118	545	708	—	—	—	—	851
Valkány	1202	622	803	—	—	—	—	915
Szeged	1234	732	925	—	—	—	—	707
Félegyháza	254	—	—	—	—	643	—	1104
Czegléd	433	—	—	—	—	813	—	1206
Budapest	648	—	—	—	—	1020	1030	123
Bécs	100	—	—	—	—	—	316	705

H i r d e t é s e k.

Árlejtési hirdetmény.
 Alulírt előjáróság részéről közhírré tétetik, miszerint Óbessenyő községében, a képviselő-testületnek 9. ex 1891. számú törvényhatóságilag jóváhagyott határozata folytán építendő hullaház költségeinek megállapítása céljából f. é. **július hó 30-án** a községháza tanácstermében d. e. 10 óra-kor 1475 frt 16 kr. kikiáltási ár mellett nyilvános szóbeli árlejtés tartatik, melyre vállalkozók 10 százalék bánatpénzzel el-látva meghívotnak.
 A részletes feltételek a község jegyzői irodában betekintheők.
 Bessenyő, 1893. évi július hó 18-án.
Budur Sándor, Nászov Károly,
 h. jegyző. (449-2.1) bíró.

3737. szám 1893. (451-1.1)
Árlejtési hirdetmény.
 A nagybecskereki kir. kincstári ispán-lak lóistállójában eikorhadt hidlás (pado-zat) jászol és szénarács helyreállításának vállalat utján való létesítése iránt a nagy-méltóságú m. kir. földmívelésügyi ministe-rium f. évi július hó 11-én 37653/VI-13. sz. a. kelt magas rendelete alapján, a nagy-becskereki kincstári ispánságnál folyó hó **augusztus hó 3-án** d. e. 9 órakor, zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános árlejtés fog megtartatni. Kikiáltási ár 105 forint 20 kr. Az árlejtés megkezdése előtt 10 százalék bánatpénz leteendő s az 50 krros bélyeggel ellátott zárt írásbeli aján-lathoz is 10 százalék melléklendő; az ily zárt ajánlatok a nyilvános árlejtés meg-kezdése előtt az árlejtő bizottság elnö-kének adandók át. Közlelbbi feltételek és a költségvetés a nagybecskereki kir. kinc-s-tári ispánságnál a hivatalos órák alatt bármikor megtekintheők. Utóajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.
 Pancsova, 1893. évi július hó 18-án.
M. kir. jószágigazgatóság.
 (Utánnnyomás nem díjaztatik.)

10072. ki. sz. 1893. (446-3.3)
Hirdetmény.
 A szőlőterületeknek adandó újabb állami kedvezményekről szóló 1891. évi I. törvénycikkben a szőlődézsma tartozások részben, vagy egészen leendő elengedé-sére biztosított igénytartására való bejelen-tési határidő f. évi **július hó 30-án** jár le.
 Ennélfogva teszem közhírré, miszerint Nagybecskerek város határában levő szőlő-földek azon birtokosai, kiknek szőlőföldjei a filoxera vastatrix rovai pusztításai foly-tan kiirtattak és jelenleg parlagon hevernek avagy csak részben megkárosultak, joga-sítva vannak ezen körülményt a városi adóhivatalnál folyó évi július hó végén bejelenteni a czélből, hogy ezen megkáro-sult földterület netán járó szőlődézsma-váltás a földadóval egyidejűleg megfele-lően leszálltassék.
 Nagybecskerek, 1893. évi július 12-én.
Krsztics János,
 polgármester.

5671. ki. sz. 1893. (418-3.3)
Árlejtési hirdetmény.
 Torontálvármegye módosi járás uti-bizottságának határozata, ugy a tekintetes alispáni hivatalnak a mult hó 13-án kelt 25349. számú rendelete alapján a macze-doniai temeshidnak ujonnan való építésének biztosítása céljából árlejtés hirdettetik; mely folyó évi **augusztus hó 28-án** d. e. 10 órakor fog a módosi főszolgabírói hi-vatal hivatalos helyiségében megtartatni.
 Arra engedélyezett költségösszeg 35020 frt 19 kr.
 Vállalkozni szándékozók azon értesítéssel hivatnak meg, miszerint ezen ver-senytárgyalásra zárt írásbeli ajánlataikat 5 százalék bánatpénzzel ellátva mely állhat készpénz vagy állampapírokból — az árlejtés napján d. e. óráig a módosi főszol-gabírói hivatalnál nyújtsák be.
 A határidőn túl beérkezett ajánlatok felbontatlanul fognak illetőnek visszaadatni.
 Az ajánlatban a fenti költségből teendő százalékos árelengedés számokkal és be-tűkkel világosan kiirandó.
 Az ajánlatban határozottan kiteendő, hogy ajánlkozó az építéshelye és körül-ményeit és építési feltételeket, műszerelvé-nyeket stb. teljesen ösmeri és azoknak magát aláveti.
 A végbeviendő hidépítésének előmé-rete és költségvetése, általános és részletes építési feltételek és a szerződés mintája az alólírott főszolgabírói hivatalban a szo-kott hivatalos órákban betekintheők.
 Módos, 1893. évi július hó 5-én.
Lebánovich István,
 főszolgabíró.
 (Utánnnyomat nem díjaztatik.)

30571. szám 1893. (447-3.2)
Pályázat.
 A nagykikindai gymnasiumnál betöl-tendő tanári állásra, melylyel, ha rendes tanár alkalmaztatik, évi 1200 frt fizetés, 200 frt lakpénz, 100 frt ötödéves pótlék és a törvényes nyugdíjra való igény, ha pedig helyettes tanár alkalmaztatik, évi 800 frt jutalomdíj élvezete van egybekötve, ezennel pályázat hirdettetik.
 Ezen állásra a német és latin nyelv-ből középiskolai képesítéssel bíró egyének pályázhatnak.
 A pályázók a nagykikindai gymna-ziumi bizottság elnökségéhez czimzett folyamodványukat, melyben életkoruk, vallásuk, családi állapotuk, hadi kötele-zettségi viszonyuk, végzett tanulmányaik, képesítésök, nyelvismereteik, eddigi netaláni szolgálataik okmányokkal igazolandók, ha szolgálatban vannak előljáróságok utján minősítési táblázattal, különben pedig közvetlenül a folyó évi **augusztus hó 15-ik** napjáig hozzám annyival is inkább bete-rjesszék, mert a későbbben beérkezett kér-vények figyelembe vétetni nem fognak.
 Kelt Nagybecskereken, 1893. évi ju-lius hó 20-án.
Daniel László,
 alispán.
 (Utánnnyomás nem díjaztatik.)

Árverési hirdetmény.
 Alulírott mint Valkány község a tek. nagykikindai kir. tszék részéről 2201/91. számú végzésével kinevezett zárgondnok, közhírré teszem, hogy ez uradalom és Valkány község közt pertárgyát képező, az Óbessenyő község határától Úrs puszta határig terjedő Baranka-meder, kivéve Valkány község belsőségében az egyesek által elfoglalt kisebb területek, circa 50 hold ujonnan feltört szántóföld ez év **augusztus hó 6-án** (hatodikán) Valkány község házában tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek darabonként, vagy egészben az 1893. 1894-ik gazdasági évre készpénzfizetés mellett fog bérbe adatni.
 Kikiáltási ár 900 frt, szóval kilencz-száz forint, melynek 10 százaléka bánat-pénzképen az árverés megkezdése előtt lefizetendő.
 Valkány, 1893. évi július hó 15-én.
Tábori Miksa,
 zárgondnok.
 (450-3.1)

Kerestetik
 folyó 1893. évi november 1-ére egy 4-5 lakszoba, 2 cselédszoba és szükséges mel-lék helyiségekből (lehetőleg istállóval) álló évi lakás, a megyeház közelében.
 Ertesítések a lap kiadóhivatalába adandók.
 (448-2)

Sörtelepeket
 kíván felállítani Délmagyarország legnagyobb és legrégebb versenyképes sörfőzdeje Ma-gyarhon minden városában.
 Jégverem és megfelelő biztosíték megki-vántatik.
 Szives ajánlatok **Dratsay Lajos Arad,**
 czimzandók. (423-6.5)